

חדשה של ירושלים

היושבים במקום והמנגנים בכליהם אי שרים. שניים מאלה הם סעיד מוצטפא (37), פליט מעקיר, המתגורר במחנה הפליטים של יריחו; ואחמד דאוד (30) מיריחו. הם הפכו את השירה לפני המתרחצים למקור פרנסה. השניים שרים לגמרי לא רע, יכל רבע שעה עובר אחמד עם כובע, מבקש תרומות מן המאזינים. שאיפתו: "לשיר בקול-יש" ראל". אומר סעיד, בעברית — אותה למד בילדותו, בעקיר.

אופנה אחרת שקנתה לעצמה אחיזה בעין-שטחה היא — אמבטיית-בבון. אומרים שזה בריא. אבל לא כל המתרחצים, המתפלשים בבון הסמיך ובעל ה-סגולות הרפואיות, יודעים זאת. "ראיתי אנשים אחרים העושים את זה — אז גם אני עושה זאת", אמרה מתרחצת-בבון אחת, שנשאלה מדוע היא שוקעת ברפש. לעומת זאת ידע משה לין (61), יהודי בעל-גוף שעלה מרוסיה לפני שנה וחצי, בדיוק מדוע הוא לוקח אמבטיית-בבון: "זה טוב נגד רבמאטויזם".

שתי סטודנטיות, רבקה ודבורה, הרחיקו לכת: "זוהי תרופה נגד כל מיני בעיות נפשיות וגופניות, ואפילו רוחניות", הצהירו בכל הרצינות. הצטרף אליהן הסטודנט-ל-משפטים, משה מסטאי הצנום והמוזקן: "אני עושה את זה כדי לדעת אין איראה כשיפסלו אותי", הכריז.

עין-פשחה הפכה, במהירות הבזק ו-בצורה מיסטרית ממש, למקום-משיכה לטיפוסים מיוחדים במינם. ד"ר שניידר (61) מבריטניה, המסתובב כל הזמן עם מרחוץ ביד, מודד את חום המים והחול. ואילו הסטודנטית אן שארלוט (20) מ-שבדיה, מעדיפה את המקום "על כל הים שלכם, כולל שפת ימה של תל-אביב".

אחכונת לבחירות

"בת-אביב אי-אפשר לל" מוד ולטבול בים, בעין-פשחה חייבה הסטודנטית

השחרחרות, כשצלם-המערכת תפס אותה בפוזת בלתי-אופיינית לחופי-הרחצה של הארץ. רבים הסטודנטים הבאים למקום מירושלים ומרחובות. במימי הרדודים של עין-פשחה אי-אפשר לטבול.

המלוחים של ים-המלח — או במים הרדודים המתוקים. אולם לפני שבועיים כימעט נגרם אסון, כששתי מתרחצות נסחפו מייד רחה: הן פשוט נעלמו.

יורה החשיכה. הליקופטר של צה"ל, ש-הוועק למקום, לא הצליח לאתר את הנשים. גם פצצות-תאורה לא עזרו. לבסוף היה זה המציל הצעיר אשר נעזר באחד העובדים הערביים של המקום — והשניים הצליחו ל-גלות ולהחזיר את הנשים, בשעה 11 בלילה. "אבל בסך הכל זה המקום הבטוח ביותר להתרחק בו, בכל הארץ", מסכם וויד, לא בלי חיוך של שביעות-רצון.

בני-יריחו. "הבעייה העיקרית שלנו היא — קצת גניבות ועומות", אומר כהן.

יש גם מציל, במקום: דוד שהמי (22), נמוך-קומה ושחום. "אין כימעט בעיות", הוא אומר בבטחון. וויד, התל-אביבי, התחיל בעבודתו לפני כחודשיים, מסתובב במקום בבגדים כשהעוז על כתפו.

כמוהו עושים חיילים רבים, המנצלים כל רגע של חופשה כדי לקפוץ למקום.

אסונות קטלניים טרם אירעו, בעין-פשחה, כי פשוט אי-אפשר לטבול במים

בעיות-סדר מיוחדות אין, בעין-פשחה. יש שם שוטר תורן, ניסים כהן ממשטרת-יריחו, שנעזר עלידי ארבעה שוטרים ערביים, מ-

עושים חיים במים חיים

המקום האהוד ביותר על הילדים הם הפלגים המשכשכים, המתמזגים עם המים המלוחים. במקום הרדוד הזה, המים קרים כקרח, וחודרים לגלים החמים והכבדים של הים. ההורים יכולים להתרחק ללא כל סכנה, והילדים שולטים בממלכה משלהם.

עוד ועוד ב"עוד" מתבקש לנגן סעיד מוצטפא, השר ביחד עם חברו אחמד דאוד, שאת הסמבור שלו רואים בקצה הימני העליון של התצלום. השניים הפכו לחכונות-קבע רצוייה של הנוף של עין-פשחה הקייצי.

המתבודדים

או אהבה בצל האילנות מפגנים בני-יוג צעירים, שהתרחקו מן ההמולה ומיתר הנופשים, מצאו מקום נוח לאהבתם. עין-פשחה, בניגוד לחיפה או תל-אביב, עדיין מאפשרת לזוגות פרטיות מסוימת — למרות זרם התיירים.